

Douăzeci de fr umoși,
Patruzeci de voinici,
Șaizeci de înțelepți,
Optzeci de nebuni.
(anii vieții)

Fetele și femeile n-au
Și nici nu doresc să aibă;
Bărbații o țin ca o podoabă,
Iar când o au
Încearcă să se curețe de ea.
(barba)

Am două vaci roșii:
Când le duc la apă,
Se uită acasă;
Când le duc acasă,
Se uită la apă.
(călcâiele)

El e sus, are și ochi
Nas și gură de-l deochi.
(capul)

Pe-un arac
Am un dovleac
Cu șapte găuri,
Din care două-s ca un lac.
(capul omului)

Care cer n-are stele?
(cerul gurii)

Cinci pitici
Cinci voinici...
Cât îi vezi de mititei,
Faci cu ei
Tot ce vrei.
Scrii,
Joci mingea,
Împletești,
Palate construiești.
(degetele)

Peste tot găsești în lume
Cinci frați cu același nume.
(degetele)

La masă fără de mine nu stai,
Totuși nu vrei să mă ai;
Când mă ai, chiar te grăbești
De mine să te lipsești.
(foamea)

Iepurilă încălțat
Stă la margine de sat.
(fricosul)

Ce fuge mai repede decât toate?
(gândul)

Ce-i nevăzut,
De alții neștiut,
Când îi dai drumul,
Înconjoară pământul?
(gândul)

Ce trece prin perete,
Și nu-l sparge?
(gândul)

Cine zboară cel mai repede,
Oricât de departe
Și-ntr-o clipă se întoarce?
(gândul)

Cine zboară fără umbră
Și se-ntoarce fără zgomot?
(gândul)

O faci, o desfaci,
Din om în om trece
Și lumea petrece.
(ghicitoarea)

Am o râșnicioară
Toată ziua râșnește
Și noaptea se odihnește.
(gura)

Unul numai cuvântează,
Doi se uită și veghează,
Iar alți doi, care-au rămas,
Stau și-ascultă fără glas.
(gura, ochii și urechile)

Bate fără încetare,
Începând de la născare;
Iar când ceasul a sosit,
Atunci și ea s-a oprit.
(inima)

Sentimentul cel mai sfânt
Din cer și de pe pământ.
(iubirea)

La stat
Nu-i înalt,
Dar la nas
N-o să-i ajungi
Nici cu scări
Din cele lungi.
(îngâmfatul)

Durere rece
Prin inimă trece.
(junghiul)

Ce apă este în lume
Fără nisip?
(lacrima)

Ce e mare și mai mare
Și de nimeni teamă n-are?
(legea)

Ce șede în apă
Și tot se adapă,
Omul îmbătrânește,
Ea nu putrezește.
(limba)

Nu e laie,
Nici bălaie,
Nu e brici,
Ca briciul taie.
(limba)

Am o grebluță cu cinci dințișori,
Pe zi îmi trebuie de-o mie de ori.
(mâna)

Furculiță cu cinci dinți
Căpătată din părinți.
(mâna)

Astă-vară la Crăciun,
Mâncam mere dintr-un prun
Și cireșe din alun.
(minciuna)

Un orb vede un iepure,
Un șchiop aleargă după el,
Și un mut strigă
La un surd să-l prindă.
(Minciuna)

Ce nu poți cântări?
(mintea)

Intră pe horn
Și sub brad
Îți lasă un cadou.
Cine e?
(Moș Crăciun)

Am un ciocănaș de piele
Cu două găurele.
(nasul)

Fluieraș din piele
Cu două găurele.
(nasul)

Ce e mai amar și mai amar?
(necazul)

Ce nod nu poate fi dezlegat?
(nodul din gât)

Am doi frați,
Care nu se pot vedea.
(obrajii)

Am două ape-aprinse,
Sub două pături întinse.
Ghici ce sunt?
(ochii)

Două lacuri gemene,
Sub păduri stufoase,
Sticlesc curioase.
(ochii)

Ce viețuitoare
Umblă dimineața în patru picioare,
La prânz în două,
Și seara în trei?
(omul)

Este un lucru
Pe care unii îl au întreg,
Alții pe jumătate
Iar alții deloc.
(părinții)

Câmpul alb, oile negre
Cin-le vede nu le crede,
Cin-le paște le cunoaște.
(scrisul)

Ce e dulce și mai dulce,
Îl alungi și nu se duce?
(somnul)

Ce e dulce și te duce,
Dar pe taler nu se-aduce?
(somnul)

Ce e lung, plăcut și dulce,
Dar nu poate să se-mbuce?
(somnul)

Cine vine
Să te-aline,
Să-ți închidă binișor
Seara câte-un ochișor?
(somnul)

Am două surori gemene
Ce dorm în picioare.
(sprâncenele)

O cetate minunată
Stă cu poarta descuiată,
Dar nu poți în ea pași
Dacă nu știi a citi.
Are-n ea comori potop
Oricât iau nu scade-un strop.
(știința)

Trei surori, poți să zici
Una mare, două mici
Vin în fiecare an
Și pun lacăt la ghiozdan.
(vacanțele)

Cine cu cât devine mai lungă
Se face tot mai scurtă?
(viața)

De ce-o lungești,
De ce mai scur tă-o faci.
(viața)

Ce se leagă cu gura
Și nu se dezleagă cu mâna?
(vorba)

Dacă-i dulce, mult aduce,
Dacă-i rea, fug toți de ea.
(vorba)

Poți să-l faci că-i sănătos
Chiar de stai cu capu-n jos
E un sport mai de folos.
(yoga)